



## Samling af Afgørelser

Sag C-437/13

**Unitrading Ltd  
mod  
Staatssecretaris van Financiën**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden)

»Præjudiciel afgørelse — EF-toldkodeks — opkrævning af importafgifter — varers oprindelse — bevismidler — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — medlemsstaternes procesautonomi«

Sammendrag – Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. oktober 2014

*EU-ret — principper — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — opkrævning af importafgifter — bevis for de indførte varers oprindelse baseret på resultaterne af tredjemands undersøgelse, som denne tredjemand ikke vil give nærmere oplysninger om — toldmyndighedernes manglende efterprøvelse af disse konklusioner — lovlig — den nationale rets vurdering — betingelser*

*(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 47)*

Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at det bevis for de indførte varers oprindelse, som toldmyndighederne har ført på grundlag af national procesret, baseres på resultaterne af tredjemands undersøgelse, som denne tredjemand ikke vil give nærmere oplysninger om hverken til toldmyndighederne eller til angiveren med den følge, at det gøres vanskeligt eller umuligt at efterprøve eller modbevise rigtigheden af den dragne konklusion, under forudsætning af at effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet er overholdt. Det påhviler den nationale ret at afgøre, om dette er tilfældet i hovedsagen.

For så vidt som den berørte part med rette kan rejse tvivl om relevansen af et bevisdokument, der ikke fuldt ud kan bekræftes af alle parter i en retssag eller af den ret, for hvem sagen er indbragt, særligt ved at gøre gældende, at dette bevisdokument alene kan udgøre et indirekte bevis for de hævdede faktiske omstændigheder, og idet der kan fremføres andre elementer, der kan understøtte dette divergerende synspunkt, er denne persons ret til en effektiv domstolsprøvelse i henhold til chartrets artikel 47 i princippet ikke tilsidesat. Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen og den nederlandske regerings bemærkninger under retsmødet, forekommer de retter, der efter hinanden har skullet træffe afgørelse i hovedsagen, at være frie i deres vurderinger af relevansen af de bevisdokumenter, der har været fremlagt for dem. Da toldkodeksens artikel 245 i denne forbindelse bestemmer, at de nærmere bestemmelser om klageadgangen efter kodeksens artikel 243 fastsættes af medlemsstaterne, tilkommer det hver af disse i sin interne retsorden at fastsætte de processuelle regler for disse sagsanlæg, men disse regler må dog ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden (effektivitetsprincippet). For at sikre overholdelse af effektivitetsprincippet er den nationale ret

forpligtet til at anvende alle de til rådighed stående processuelle midler efter national ret, som bl.a. omfatter muligheden for at anordne den nødvendige bevisoptagelse, hvis den fastslår, at den omstændighed, at den betalingspligtige pålægges at bevise den angivne vares oprindelse, for så vidt som det tilkommer ham at afkræfte relevansen af et indirekte bevisdokument, som toldmyndighederne har lagt til grund, kan gøre det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at føre et sådant bevis, navnlig på grund af den omstændighed, at det vedrører forhold, som den betalingspligtige ikke har rådighed over. For så vidt som den nationale retsinstans efter at have anvendt alle de processuelle midler, der stod til rådighed for den i henhold til national ret, har fastslået, at varens egentlige oprindelsesland ikke er det, som er blevet angivet, og at det følgelig er berettiget at pålægge angiveren en tillægstold eller endda en bøde, er chartrets artikel 47 ikke til hinder for, at den pågældende ret træffer en afgørelse herom.

Hvis det antages, at toldmyndighederne ikke kan give yderligere oplysninger om den foretagne undersøgelse, skal spørgsmålet om, hvorvidt toldmyndighederne skal medvirke ved den berørte parts begæring om på egen regning at foretage en undersøgelse i det af denne angivne oprindelsesland, og spørgsmålet om, hvorvidt det har nogen betydning, at dele af vareprøverne blev opbevaret i en periode, og at den berørte part havde kunnet få rådighed over disse med henblik på undersøgelse i et andet laboratorium, og hvorvidt toldmyndighederne i givet fald skulle have gjort den berørte part opmærksom på, at der stadig var dele af vareprøverne til rådighed, og at den pågældende kunne anmode om at få disse prøver udleveret med henblik på en sådan undersøgelse, undersøges på grundlag af national procesret.

(jf. præmis 26-30 og 35 samt domskonkl. 1 og 2)